

[Palle Simonsen]

skellige retninger, der bliver afgørende i de kommende måneder.

Vi har tidligere – jeg tror to gange – fremsat forslag i folketinget om ensartet folkepension til alle. Vi har ikke fundet nogen anledning til at fremsætte det tredje gang, da vi går ud fra, at synspunktet er velkendt, men jeg vil godt give den kommentar til venstres forslag, at på langt de fleste områder er vi enige med venstre. På ét område må vi dog som tidligere tage afstand, nemlig i spørgsmålet om at fjerne tjenestemandspensionsprincippet for kommende tjenestemænd. Vi har klart sagt tidligere, at det er vi ikke tilhængere af.

Vi er heller ikke tilhængere af den overbudspolitik, som fremskridtspartiet lægger frem. Når hr. Jørgen Junior siger, at nu håber han ikke, at de konservative igen, jeg tror, det var noget i retning af lader sig omfavne af socialdemokratiet, så vil jeg gerne sige til hr. Jørgen Junior, at det har vi i hvert tilfælde ikke gjort endnu da, men vi vil gerne forhandle om at finde en fornuftig løsning. Jeg kan også sige til hr. Jørgen Junior, at vi er ikke omfavnet af fremskridtspartiets tankegang på disse områder, og det, man vel nok i hvert tilfælde med en vis glæde kan konstatere, er, at den kolossale overbudspolitik, som ligger i fremskridtspartiets forslag, er der vist ikke så mange pensionister der i virkeligheden har taget særlig alvorligt. Det tror jeg vi andre skal notere os med en vis tilfredshed.

Vort mål for en kommende ordning er at få ensartet folkepension fra 67 års alderen til alle, oven på hvilken man kan bygge forskellige private pensionsordninger, således at man selv kan supplere sin pension i den udstrækning, man måtte ønske det, og således at man gennem disse ordninger bidrager til at fremme opsparingslysten i dette samfund.

Vi mener ikke, at der overhovedet er grundlag for i dette øjeblik at diskutere hverken tillægspensioner eller indtægtsafhængige pensioner. Det er så ambitiøse tankegange, at deres gennemførelse ligger så langt ude i fremtiden, at vi alligevel ikke på noget realistisk grundlag kan diskutere dem på nuværende tidspunkt. Derfor synes jeg, det ville være glædeligt, hvis disse ambitiøse modeller ligesom kunne gå ud af debatten fra nu af, således at vi alene kunne koncentrere os om det primære mål, de samfundsøkonomiske

konsekvenser af det, vi står over for, og hvordan vi bedst skaber et retfærdigt system for pensionisterne med det, der er mulighed for at dele ud.

På denne baggrund vil vi fra den konservative folketingsgruppes side gå ind i et positivt og sagligt udvalgsarbejde, idet vi føler, at der er mange problemer, som trænger til drøftelse, men de vil blive mødt med en positiv holdning fra vores side i bestræbelser på at finde en løsning, som er en forbedring i forhold til det forslag, som regeringen har lagt frem.

Yvonne Herløv Andersen (CD):

Så kom den længe ventede første del af pensionsreformen. Der har været mange forslag her i folketinget vedrørende pensionister, som ligesom er blevet skubbet lidt til side for at vente på den reform, som vi står ved førstedelen af i dag. Jeg mener, at der her er taget hensyn til både højre og venstre side af salen, og at dagen i dag så må være begyndelsen til det meget store udvalgsarbejde, vi skal i gang med, så at vi kan sammenarbejde både de forslag, der har været fremsat før, og nogle af de private forslag, som ligger på bordet i dag.

Jeg mener, at der igennem regeringens forslag går en god vilje til at gøre det bedre for pensionisterne, men det er meget komplekst, og det vil derfor tage sin tid at gennemarbejde det, det vil jeg også medgive. Jeg mener, at der også er lagt op til det, som centrumdemokraterne har efterlyst nogle gange, en levestandardreform, for det er jo det, det egentlig drejer sig om: hvad er der reelt tilbage at leve for, når de faste udgifter er betalt? Derfor hilser vi boligydelsen velkommen, men der er nogle enkelte spørgsmål. Der er spørgsmålet vedrørende tilskud til dårlige boliger, og der er også spørgsmålet om tilskud til boliger, der ligger under et acceptabelt niveau; her mente ministeren nok, der kunne skaffes andre boliger. Men specielt i København må det vel være et problem at skaffe sig en anden bolig, medmindre man decideret pålægger kommunen at sørge for dette.

Vedrørende boligydelse for ejere forekommer det også os, at der for både ejere og lejere, men specielt for ejere, med hensyn til antal kvadratmeter er et andet problem. Det